

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Перник, 09 октомври 2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на осемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 629 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М.У., гражданин на ***, против Отказ рег. № 8872 от 22.04.2013г. на Директора на ОД на МВР-Перник. С атакувания акт е отказано продължаване срока на продължително пребиваване в Република България на жалбоподателя. В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административно производствените правила. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Минов, като поддържа жалбата и моли за отмяна на акта. Не претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - Директора на ОД на МВР-Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли атакувания акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Със заявление № 9 от 16.01.2013г. М.У. е поискал да му бъде продължен срока на пребиваване в Република България. Същият е чужденец в РБ, гражданин е на ***, с национален документ № *** и адрес в ***. В заявлението лицето сочи, че е влязло в РБ на 09.01.13г през ГКПП Капитан Андреево с цел образование. Видно от съдържанието на заявлението, към него са

приложени и представени- копие от лични документи, копие от договор за наем, копие от мед. застраховка, удостоверение за налични средства и др. Изискана е справка от Държавна агенция "Национална сигурност", в която е отразено, че проверяваното лице не представлява заплаха за държавната сигурност.

Въз основа на изброените по-горе документи, които представляват административната преписка административния орган е отказал продължаване срока на продължително пребиваване в Република България на жалбоподателя, поради непредставяне на удостоверение от Министерство на образованието, младежта и науката, че е приет за обучение в Република България. Отказът е оформен под № 8872 от 22.04.2013г. и е подписан от директора на ОД на МВР-Перник.

В хода на съдебното производство се представя от страна на жалбоподателя Удостоверение № ВО-527 от 29.07.2013г. на Министерство на образованието и науката. От същото е видно, че М.У. е приет за студент, считано от зимния семестър на учебната 2013г.-2014г. в Софийски университет "Св. Климент Охридски", специалност "География", редовна форма на обучение. Представя се и удостоверение от ректорът на Европейски Политхнически институт-гр. Перник, от което се установява, че М.У. е студент редовна форма на обучение, специалност "Архитектура" на английски език, за придобиване на образователно квалификационна степен "Магистър" за срок от 4 години през учебната 2013г./2014г.. Същите като неоспорени от страните се ценят в цялост.

Така изложената фактическа обстановка се възприема от административната преписка и от ангажираните в хода на съдебното дирене доказателства и въз основа на това следва да се изложат следните доводи:

Атакува се индивидуален административен акт, с оглед на което следва да се провери дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Жалбоподателят е гражданин на Република *** /същата не е член на ЕС/ и е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ. Спрямо него са приложими нормите на ЗЧРБ. По силата на чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците. Съгласно пар. 1 от ДР на ППЗЧРБ "Служби за административен контрол на чужденците" са дирекция "Миграция" - МВР и сектори/групи "Миграция" при СДВР/ОДМВР. Съгласно чл. 141б, ал. 1, т. 1 от ППЗЧРБ "При осъществяване на дейността си по регулиране на миграционните процеси и административния контрол върху пребиваването на чужденци в Република България директорът на дирекция "Миграция", директорите на областните дирекции на МВР или оправомощените от тях длъжностни лица: 1. издават или отказват издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване; 2.

продължават срока на пребиваване на чужденците в Република България. Обжалваният отказ е издаден от Директора на ОД на МВР-гр. Перник поради което се приема, че административният акт е издаден от надлежния орган, в рамките на материалната и териториална му компетентност.

Отказът е издаден при спазване изискванията за писмена форма и съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл. 59, ал. 2 от АПК. Има посочени фактически и правни основания за издаването му и волеизявлението на органа е ясно и непротиворечиво. Отказът е мотивиран съобразно разпоредбата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ, като е посочено точно какъв документ не е бил представен от заявителя. С оглед на това се приема, че акта е издаден в разписаната в закона форма и не се налага отмяната му в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

Проблема в случая се свежда до това има ли нарушение на административно производствените правила и дали същото следва да се прецени като съществено. На този въпрос следва да се отговори положително. По силата на чл. 14, ал. 2 от ЗЧРБ при правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация да бъдат представени в 14-дневен срок, като при непредставянето им производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. Това задължение произтича както от специалната норма на чл. 14, ал. 2 от ППЗЧРБ, така и от общата норма на чл. 30, ал. 2 от АПК, която също разпорежда, че следва да се предостави възможност за отстраняване на недостатъците на заявлението, като едва след неизпълнение на тези указания е допустимо да се прекрати производството, а не да се постанови отказ. В конкретния случай липсват писмени доказателства, от които да е видно, административния орган да е изпълнил това свое задължение и да е дал задължителни указания за представянето на определен удостоверителен документ, без който не може да се издаде позитивен за жалбоподателя акт. Нещо повече, по неустановени причини пет месеца след депозиране на искането си за продължаване срока за пребиваване с вх. № 11615 от 27.05.2013г. жалбоподателя уточнява, че не може да представи удостоверение от Министерство на образованието, младежта и науката поради тровава административна процедура и моли да не му се налагат санкции. В случая няма изготвено писмено съобщение до заявителя с указания и предоставен срок за представяне на доказателства и информация. Такова писмено съобщение се приема, че не е връчвано на жалбоподателя. При това положение следва да бъдат споделени доводите на пълномощника и да се приеме за основателно възражението му, че в случая е нарушена разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от АПК, която вменява на органа задължението да уведоми искателят да отстрани нередовности по искането си. В казуса следва да се акцентира, че заявителят не е български гражданин и се предполага, че същият не е подробно запознат с българското законодателство. При това

положение, при липса на последователност и прозрачност, при неспазване на основните принципи залегнали в АПК и при липса на писмени доказателства, които съдът да направи извод за действията на администрацията настоящият състав приема, че органът се е произнесъл при съществени нарушения на административно-производствените правила, което е достатъчно основание за отмяната на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

По приложението на материалния закон следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва факта, че към дата на депозиране на искането, респ. към дата на постановление на отказа не е представил изискуемото се по чл. 30, ал.1, т. 1 от ППЗЧРБ удостоверение от МОН, доказващо основанието по чл. 24в, ал. 1 от ЗЧРБ. С оглед, на което постановеният отказ би се явявал правилен и законосъобразен. Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК, когато се преценява съответствието на акта с материалния закон, съдът следва да вземе предвид и нови факти от значение за делото, настъпили след издаване на акта и преди приключване на устните състезания по делото. Отказът е постановен на 22.04.2013г. с единствено посочено основание-непредставено удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от МОН. В хода на съдебното производство е депозирано удостоверение № В0-527 от 29.07.2013г. издадено от Директор на Дирекция "Висше образование" при МОН, че лицето е приет за студент редовно обучение по специалност "География" в СУ"Св. Кл. Охридски" за учебната 2013г./2014г.. Удостоверението е издадено след датата на постановения отказ, но преди края на устните състезания и не е оспорено от страните и като годин писмен документ се цени в цялост. Също така не се оспорват и уверение № 234 от 18.03.2013г. издадено от ЕПУ-гр. Перник и удостоверение № 594 от 18.07.2013г. на ректора на ЕПУ-гр. Перник, от който се установява, че жалбоподателя е приет за студент и записан в редовно обучение в първи курс по специалност "Архитектура" през учебната 2013г./2014г.. При това положение следва да се отчетат новонастъпилите факти удостоверени в удостоверението на МОН. Отказът следва да се отмени и преписката да се върне за ново разглеждане на органа, като същият не се ограничава само с този документ, а следва да извърши цялостна преценка по случая, в това число в кое висше учебно заведение е приет за студент чуждия гражданин. Произнасянето на органа да стено в срока по чл. 14, ал. 2 от ППЗЧРБ.

Разноски не се присъждат, тъй като не са поискани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ рег. № 8872 от 22.04.2013г. на Директора на ОД на МВР-Перник, с който е отказано продължаване срока на продължително пребиваване в Република България на М.У., гражданин на ***.

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне по заявление вх. № 9 от 16.01.2013г. от М.У., гражданин на ***.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: